Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 13. Warszawa, dnia 11 maja 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną zł 0,85, poleconą 1 zł 35 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Wyszedł z druku i jest do nabycia w Administracji „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zeszyt XXVIII „Zbioru Orzeczeń Taryfowych". Cena 1 egz. wynosi zł 1.00, z przesyłką pocztową zł 1.15, poleconą zł 1.65.

Przepisy ogólne.

217.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 kwietnia 1931 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc maj 1931 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 30 kwietnia 1931 r. Nr. 99 poz. 151.).

218.

USTAWA

z dnia 27 kwietnia 1931 r.

o oddaniu „Francusko-Polskiemu Towarzystwu Kolejowemu“, Spółce Akcyjnej w Paryżu, kolei Herby Nowe — Gdynia z odnogą Siemkowice — Częstochowa do eksploatacji oraz o udzieleniu poręki państwowej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 28 kwietnia 1931 r. Nr. 40 poz. 350).

Podatki bezpośrednie.

219.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 kwietnia 1931 r.

LDV. 7461/I/31

w sprawie ulg w spłacie zaległości podatkowych dla rolników.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych.

W związku z niepomyślną sytuacją gospodarczą, przeżywaną przez właścicieli posiadłości rolnych, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. Wszelkie zaległości w podatku gruntowym na dzień 31 marca 1931 r. zezwala się spłacić w sposób następujący:

a) ¼ część powyższych zaległości winna być uiszczona w terminie płatności 2-giej raty podatku gruntowego za rok bieżący, t. j. najpóźniej do dnia 15 listopada 1931 r.;

b) następna ¼ część tych zaległości w terminie do dnia 15 lutego 1932 r.;

c) termin płatności pozostałej połowy wspomnianych zaległości zostanie ustalony późniejszem zarządzeniem Ministerstwa Skarbu.

Od uskutecznionych na poczet wymienionych zaległości wpłat pobierane będą odsetki za odroczenie w wysokości ½% miesięcznie, licząc od ustawowych terminów płatności.

Każda niezapłacona w wyżej określonych terminach rata zaległości będzie ściągnięta w drodze przymusowej wraz z kosztami egzekucyjnemi i karami za zwłokę w wysokości 1% miesięcznie od ustawowych terminów płatności począwszy. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy pierwszej raty podatku gruntowego za rok bieżący, która winna być uiszczona w ustawowym terminie, t. j. w ciągu kwietnia 1931 r.

Przypomina się, że w myśl postanowień art. 51 ustawy z dnia 11.VIII. 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) dodatki komunalne dzielą los podatku państwowego, do którego zostały obliczone.

II. Odracza się termin płatności wszelkich zaległości rolników na dzień 31 marca 1931 r. z tytułu płatnej w myśl dotychczasowych zarządzeń Ministerstwa Skarbu części podatku majątkowego do dnia 1 kwietnia 1932 r.

Od odroczonych kwot zaległości zostaną pobrane odsetki za odroczenie w wysokości 1% miesięcznie, licząc od terminów płatności poszczególnych rat.

Do określonych wyżej pod I) i II) terminów płatności nie ma zastosowania 14-dniowy termin ulgowy, przewidziany w art. 2 ustawy z dnia 31.VII 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721).

Ulgi wyżej omówione są generalne, a więc ich zastosowanie następuje z urzędu — bez składania podań.

Mają one zastosowanie także do tych rolników, którym poprzednio przyznano ulgi w mniejszym zakresie, niż to przewiduje niniejsze zarządzenie; natomiast ulgi indywidualne przyznane w szerszym zakresie pozostają nadal w mocy. Urzędy Skarbowe Podatków i Opłat Skarbowych sporządzą niezwłocznie po otrzymaniu niniejszego zarządzenia wykazy płatników, do których mają zastosowanie ulgi, przyznane pod I) nin. zarządzenia. Powyższe wykazy winny zawierać przedziałki na numer porządkowy, nazwisko pałtnika, jego miejsce zamieszkania, sumę zaległości w podatku gruntowym, obliczoną na dzień 31 marca 1931 r. (ew. zmniejszoną o wpłaty, dokonane w czasie od 31 marca b. r. do dnia sporządzenia wykazu) oraz przedziałki na poszczególne raty. W przedziałkach tych wpisywać należy datę i sumę wpłaconej raty, niezależnie od odkontowania wpłat w księgach bierczych, względnie wzmiankę o przekazaniu niezapłaconej raty do egzekucji. Rolników, od których pobór podatku gruntowego uskuteczniają zarządy gminne, nie należy wciągać do powyższych wykazów.

III. Upoważnia się Prezesów Izb Skarbowych do rozkładania na raty względnie odraczania rolnikom wszelkich zaległości na dzień 31 marca 1931 r. z tytułu podatku dochodowego, bez ograniczenia sumy, jednak na czas nie dłuższy, jak do dnia 1 marca 1933 r.

Zarządzenie niniejsze nie dotyczy podatku dochodowego na rok podatkowy 1931.

Powyższa ulga może być przyznawana właścicielom większych majątków na indywidualne należycie uzasadnione podania, drobnym zaś rolnikom — również na wniosek zwierzchności gminnych, tylko po uprzedniem ustaleniu w każdym poszczególnym wypadku zdolności płatniczej podatnika, tudzież innych okoliczności, uzasadniających potrzebę przyznania powyższej ulgi.

Od rozłożonych na raty lub odroczonych kwot zaległości należy pobierać ulgowe odsetki za odroczenie od ustawowych terminów płatności.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

220.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 kwietnia 1931 r.

L. DV. 2376/2/31

zawierający wskazówki do wymiaru podatku dochodowego na rok 1931.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku ze zbliżającym się okresem wymiarowym podatku dochodowego na rok 1931 Ministerstwo Skarbu przypomina obowiązek Izb Skarbowych opracowania, w myśl przepisu § 160 Instrukcji z dnia 15.V. 1929 r., norm średniej dochodowości z gruntów w terminach i w sposób w tymże §-ie podanych.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu przypomina, że szacowanie dochodów z gospodarstw rolnych według norm orjentacyjnych, winno być ograniczone do wypadków, gdy płatnik nie przedłoży na poparcie swego zeznania o dochodzie ksiąg gospodarczych względnie innych dowodów, a władza wymiarowa nie rozporządza konkretnym materjałem, umożliwiającym indywidualne oszacowanie.

Należyte respektowanie przez władze wymiarowe rzetelnie prowadzonej rachunkowości rolnej zwłaszcza prowadzonej przez Izby Rolnicze przy ustaleniu dochodu podatkowego jest ze wszechmiar wskazane, albowiem tylko tą drogą można osiągnąć rezultaty wymiarowe, odpowiadające rzeczywistej dochodowości gospodarstw rolnych.

Przytem zwraca się uwagę, że ustawa o państwowym podatku dochodowym nie wymaga od płatników (prócz wymienionych w art. 21) prowadzenia prawidłowej rachunkowości. Zatem dowód skuteczny stanowić mogą księgi rachunkowe, prowadzone według uproszczonych wzorów, chociażby nawet należało niejednokrotnie wyniki książkowe uzupełniać, w drodze zwykłego postępowania, brakującemi danemi, niezbędnemi do ustalenia dochodu. Braki formalne księgowania nie powinny być powodem odrzucenia dowodów z ksiąg, które pozatem nie budzą wątpliwości co do rzetelności ich prowadzenia. Z tych względów winny być przyjmowane również jako wystarczający dowód na poparcie zeznania — zapiski płatnika, o ile budzą zaufanie co do swej rzetelności.

O ile płatnik nie przedłoży na poparcie swego zeznania ksiąg lub zapisków rachunkowych, lecz powoła się na zeznanie świadków lub też na inne dowody — należy przeprowadzić odpowiednie dochodzenia przy ustalaniu jednak dochodu wyniki tych dochodzeń winny być porównane z dochodem podobnych gospodastw, prowadzących księgi rachunkowe, względnie zapiski i nie powinny wykazywać zbyt wielkiej rozbieżności.

Również nie bez znaczenia dla szacowania dochodu powinny być opinje rzeczoznawców, powołanych z pośród fachowców i osób dających rękojmię uczciwej oceny.

Wreszcie, o ile dokonanie wymiaru, w myśl przytoczonych wyżej sposobów postępowania, okaże się niemożliwe, wtedy dopiero winna władza skarbowa posiłkować się normami przeciętnej dochodowości, przyczem jednak należy postępować bardzo ostrożnie i z zastrzeżeniem jak najdalej idącej indywidualizacji poszczególnych jednostek gospodarczych pod względem warunków produkcji (jakość gleby, oddalenie od kolei, jakość dróg, zadłużenie płatnika i t. p.).

Specjalnej uwadze władz wymiarowych poleca się szacowanie dochodów przy pomocy norm orjentacyjnych dla gospodarstw rolnych dotkniętych w okresie, z którego dochód się opodatkowuje, klęską nieurodzaju. Do tej kategorji gospodarstw normy przeciętnej dochodowości nie powinny być ż danym wypadku szablonowo stosowane, a kwestja opodatkowania winna być traktowana zupełnie odrębnie na zasadach, wyrażonych w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 20.III. 1925 r. L. DPO. 749/II.

O ile chodzi o gospodarstwa uprzemysłowione, należy przy stosowaniu norm orjentacyjnych mieć na uwadze wskazówki, podane w §-fie 162 Instrukcji z dnia 15.V. 1929 r.

Co do dopuszczalności potrąceń z art. 10 ustawy do dochodu z gruntów, ustalonego na podstawie norm średniej dochodowości — miarodajne są przepisy § 169 Instrukcji z dnia 15.V. 1929 r.

Dla zachowania równomierności w opodatkowaniu gospodarstw rolnych, Ministerstwo Skarbu określa na podstawie urzędowych danych statystycznych przeciętną cenę za 100 kg. żyta z okresu gospodarczego 1929/30 — na kwotę 20 zł., zaś z roku kalendarzowego 1930 — na kwotę 17 zł. Według tych cen należy przeliczać na złote dochód określony w centnarach metrycznych żyta na podstawie norm orjentacyjnych. Zastosowanie jednej z podanych cen zależnem powinno być od tego, czy opodatkowanie następuje według wyników roku gospodarczego czy też wyników roku kalendarzowego.

Treść powyższego okólnika należy zakomunikować podległym władzom wymiarowym.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Przepisy celne.

221.

USTAWA

z dnia 21 marca 1931 r.

w sprawie ratyfikacji konwencji międzynarodowej o uproszczeniu formalności celnych, podpisanej wraz z protokółem w Genewie dnia 3 listopada 1923 r.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 28 kwietnia 1931 r. Nr. 40 poz. 349).

222.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1931 r.

L. D. IV. 631/3/31

w sprawie wzoru świadectw pochodzenia wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych, a wystawianych przez urzędy celne w Italji.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu zarządza się, co następuje:

Wzór świadectw pochodzenia zapowiedziany w § 4 p. c, okólnika z 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 19, poz. 366), ustala się dla towarów pochodzących z Italji analogicznie taki, jaki został ustalony w okólniku Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 2166/3/30 z dn. 9 stycznia 1931 dla towarów pochodzących z Francji (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 3, poz. 30 lub Mon. Pol. Nr. 20/31 p. 35). Świadectwa pochodzenia wystawione przez włoskie urzędy celne i zaopatrzone w podpis i pieczęć urzędu celnego należy honorować w sposób przewidziany w p. c, i e, § 4 okólnika z 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30.

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

223.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 kwietnia 1931 r.

L. D. IV/629/3/31

w sprawie wzoru świadectw pochodzenia, wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych, a wystawianych przez bułgarskie urzędy celne.

*Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.*

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu, ustala się następujący wzór świadectwa pochodzenia, zapowiedziany w § 4 p. C okólnika z dnia 24 czerwca 1930 r. L. D. IV/1141/3/30 (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 19, poz. 366), dla towarów, pochodzących z Bułgarji:

WZÓR.

Urząd Celny	Митническо Управление въ . . . .
Nr. porządkowy	№ пореденъ . . . . .
Świadectwo pochodzenia na przywóz do Polski.	Свидетелство за произходъ за вносъ въ Полша
Niżej podpisany Kierownik Urzędu Celnego w	Долуподписания Управнтель на Митницата въ . . . . , удостовѣрявамъ,
zaświadcza na podstawie dokumentów wiarogodnych, przedstawionych przez p.	възъ основа на достовѣрни документи представлени отъ г. . . . .
Kupca [1]) Przemysłowca [1]), zamieszkałego w	Търговецъ [1]) Индустриалецъ [1]) живущъ въ . . . .
że niżej wyszczególnione	че долуозначенитѣ . . . .
wysłane do Polski pod adresem	изиратени до Полша на адресъ на г. . . . .
Koleją [1]) Statkiem [1]) (nazwa statku)	По желѣзницитѣ [1]) Съ параходъ [1]) (наименование на парахода) . . . .
a) są pochodzenia bułgarskiego,	а) сх отъ български произходъ
b) są przetworzone w Bułgarji i nie mniej, jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców bułgarskich.	б) сх преработкни въ Българи като не по-малко отъ 50% отъ общата стоимость на стоката съставя разноскитѣ за работ на рхка и български сурови материали.

Oznaki i N. N. paczek	Знакове и №№ на пакетитѣ
Wyszczególnienie towaru	Описание на стоката.
Waga brutto	Тегло брутто
Waga netto	Тегло нето
Ilość i rodzaj przesyłek	Число и видъ на практикѣ
Wartość	Стоинестъ
. . . . dn.	. . . . , (дата) . . . . .
Podpis: Pieczęć	Подписъ Печатъ

[1]) Skreślić zbyteczne.

[1]) Да се зачертае излишното.

Świadectwa pochodzenia według powyższego wzoru będą wystawiane przez bułgarskie urzędy celne i należy je honorować w sposób, przewidziany w p. c i e § 4 okólnika z 24 czerwca 1930. L. D. IV/1141/3/30.

Świadectwa pochodzenia winny być zaopatrzone w podpis i pieczęć bułgarskiego urzędu celnego (Mitniczesko Uprawlenie).

Kierownik Departamentu:
(—) *B. Dębicki.*

224.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 kwietnia 1931 r.

w sprawie upoważnienia Polskiego Touring Klubu do wydawania tryptyków samochodowych i motocyklowych.

Art. 1.

Na zasadzie art. 10 p. 12 i 21 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314), wobec przyjęcia przez Polski Touring Klub odpowiednich zobowiązań jak również złożenia wymaganych gwarancyj, upoważniam aż do odwołania wymieniony Klub do wydawania według przepisanej formy tryptyków, zwalniających członków zagranicznych turystycznych od składania osobnego zabezpieczenia celnego od samochodów i motocyklów, wprowadzanych czasowo do obszaru celnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

225.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1931 r.

o ograniczeniu wywozu żubrów.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 2 maja 1931 r. Nr. 42, poz. 381).

Monopol Spirytusowy.

226.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 kwietnia 1931 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 17 maja 1930 r. o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1931 r. Nr. 41, poz. 364).

Pożyczki Państwowe.

227.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 kwietnia 1931 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. w sprawie emisji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 99) i § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie ilości i wysokości premij 4%-premjowej pożyczki inwestycyjnej oraz sposobu ich losowania (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 190) w dniu 1 kwietnia 1931 r. zostały zamortyzowane 500 seryj 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej w ilości 25.000 sztuk obligacyj na sumę 2.500.000 złotych w złocie — oraz zgodnie z planem losowania premij, załączonym do § 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skar-

bu, wylosowane premje tejże pożyczki na sumę 592.250 zł. w złocie.

Numery seryj, wylosowanych do amortyzacji i do uczestniczenia w premjach, oraz numery obligacyj, na które wylosowano premje, z wymienieniem wysokości premij, jakie padły na poszczególne obligacje, podane są w załączniku do niniejszego obwieszczenia.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:

(—) *W. Broniewski,*
Kierownik Departamentu.

(Patrz załącznik).

Przepisy ubezpieczeniowe.

228.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 24 kwietnia 1931 r.

w sprawie obniżenia kar za zwłokę przy egzekucjach należności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 1 maja 1931 r. Nr. 41, poz. 361).

Przepisy emerytalne.

229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1931 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dnia 2 maja 1931 r. Nr. 42, poz. 380).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT.

Zarząd Kasy pożyczkowo - oszczędnościowej pracowników skarbowych niniejszem podaje do wiadomości, iż dnia 1 czerwca 1931 r. w sali Konferencyjnej Ministerstwa Skarbu (Rymarska Nr. 3) o godzinie 18 odbędzie się walne zgromadzenie członków z następującym porządkiem dziennym:

1) zagajenie i wybór prezydjum,
2) odczytanie protokółu poprzedniego zebrania,
3) odczytanie wniosku członków, żądających zwołania nadzwyczajnego walnego zebrania w celu wysłuchania sprawozdania i wyboru nowych władz,
4) odczytanie protokółu rewizji przeprowadzonej w dniu 7 marca r. b. przez Związek spółdzielni polskich,
5) sprawozdanie Zarządu z działalności w 1931 r.,
6) sprawozdanie Rady Nadzorczej,
7) zatwierdzenie sprawozdania i udzielenie Zarządowi absolutorjum z działalności w 1930 r.,
8) podział zysków,
9) zatwierdzenie budżetu na 1931 r.,
10) wybory do władz,
11) wolne wnioski.

Uwaga. Wobec ważności poruszonych spraw Zarząd usilnie uprasza członków o jak najliczniejsze przybycie na zgromadzenie.